

Het boek Daniël - Achtenzeventig

Het onthullen van de vier gruwelen: de historische parallel van opstand in het Laodiceese adventisme

Jeff Pippenger

2024-02-11

De geschiedenis van de Amoriëten wordt gebruikt om de tijd te illustreren waarin Gods toorn voltrokken wordt tegen het Laodiceïsche adventisme. Zuster White geeft aan dat Gods tijdstip voor de voltrekking van Zijn straf in de laatste dagen, wanneer de honderdvierenveertigduizend worden verzegeld, hetzelfde is als toen God Zijn toorn over de Amoriëten bracht. Zij schrijft: „Hoewel” de natie van de Amoriëten „opviel vanwege haar afgoderij en verdorvenheid, had zij de maat van haar ongerechtigheid nog niet volgemaakt... De mededogende Schepper was bereid hun ongerechtigheid te verdragen tot het vierde geslacht. Daarna, indien er geen verandering ten goede werd gezien, zouden Zijn oordelen over hen komen. Met onfeilbare nauwkeurigheid houdt de Oneindige nog steeds met alle volken rekening. Terwijl Zijn barmhartigheid wordt aangeboden met oproepen tot bekering, blijft deze rekening open; maar wanneer de cijfers een bepaalde som bereiken die God heeft vastgesteld, begint de bediening van Zijn toorn. De rekening wordt gesloten. Goddelijk geduld houdt op.”

Zuster White brengt de bediening van Gods toorn tegen het Laodiceïsche adventisme tijdens Ezechiëls uitbeelding van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend duidelijk in verband met het begin ervan op het moment dat hun maat van ongerechtigheid vol is, en die maat bereikt haar volheid in het vierde geslacht. Al deze informatie wordt uiteengezet in de context van het visioen dat in hoofdstuk acht begon, waarin vier toenemende gruwelen worden uitgebeeld.

Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, hef nu uw ogen op in de richting van het noorden. Zo hief ik mijn ogen op in de richting van het noorden, en zie, aan de noordzijde, bij de poort van het altaar, stond dit beeld der najver bij de ingang. Verder zei Hij tot mij: Mensenkind, ziet gij wat zij doen? ja, de grote gruwelen die het huis Israëls hier bedrijft, zodat Ik Mij ver van Mijn heiligdom zou verwijderen? Maar wend u nogmaals om, en gij zult grotere gruwelen zien. En Hij bracht mij bij de ingang van de voorhof; en toen ik zag, zie, er was een gat in de muur. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, graaf nu in de muur; en toen ik in de muur gegraven had, zie, daar was een deur. En Hij zei tot mij: Ga naar binnen en aanschouw de boze gruwelen die zij hier bedrijven. Zo ging ik naar binnen en zag; en zie, allerlei afbeeldingen van kruipende dieren, en verfoeilijke beesten, en al de afgoden van het huis Israëls, rondom op de muur afgebeeld. En er stonden vóór hen zeventig mannen uit de oudsten van het huis Israëls, en in hun midden stond Jaāzanja, de zoon van Safan, met ieder zijn wierookvat in zijn hand; en een dichte wolk van reukwerk steeg op. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, hebt gij gezien wat de oudsten van het huis Israëls in het duister doen, ieder in de kamers van zijn afbeeldingen? Want zij zeggen: De HEERE ziet ons niet; de HEERE heeft het land verlaten. Ook zei Hij tot mij: Wend u nogmaals om, en gij zult grotere gruwelen zien die zij bedrijven. Toen bracht Hij mij naar de ingang van de poort van het huis des HEEREN, die naar het noorden was; en zie,

daar zaten vrouwen die Tammuz beweenden.

Toen zei Hij tot mij: Hebt gij dit gezien, mensenkind? Keer u nogmaals om, en gij zult nog grotere gruwelen zien dan deze. En Hij bracht mij in de binnenste voorhof van het huis des HEEREN, en zie, bij de ingang van de tempel des HEEREN, tussen het voorportaal en het altaar, bevonden zich ongeveer vijftintig mannen, met hun rug naar de tempel des HEEREN en hun gezichten naar het oosten; en zij aanbaden de zon naar het oosten. Toen zei Hij tot mij: Hebt gij dit gezien, mensenkind? Is het voor het huis van Juda een geringe zaak dat zij de gruwelen bedrijven die zij hier bedrijven? Want zij hebben het land met geweld vervuld en zijn teruggekeerd om Mij tot toorn te verwekken; en zie, zij brengen de tak aan hun neus. Daarom zal ook Ik handelen in grimmigheid: Mijn oog zal niet sparen, en Ik zal geen medelijden hebben; en al roepen zij met luide stem in Mijn oren, toch zal Ik hen niet horen. Ezechiël 8:5–18.

Nadat Ezechiël de eerste gruwel was getoond, namelijk het oprichten van het beeld der jaloersheid bij de ingang van de poort van het altaar, wordt hem meegedeeld dat hem nog grotere gruwelen zullen worden getoond dan het beeld der jaloersheid. De tweede gruwel wordt voorgesteld door de geheime kamers, waar de leiders, voorgesteld als de oudsten, gebed opdragen, voorgesteld door reukwerk, en verkondigen dat de Heere de aarde heeft verlaten en hen niet ziet. Maar aan Ezechiël wordt meegedeeld dat hij nog grotere gruwelen zal zien dan deze.

De derde gruwel wordt voorgesteld door „vrouwen die om Tammuz wenen”, maar er is nog een grotere gruwel dan die, want de vierde gruwel duidt op een leiderschap van vijftintig mannen die de zon aanbidden, met de rug naar de tempel.

In de vierde gruwel wordt de uitspraak gedaan dat „de oude mannen” „het land met geweld hebben vervuld en zijn teruggekeerd om Mij tot toorn te verwekken; en zie, zij houden de twijg aan hun neus.” De „dag der terging” is de dag waarop Gods bediening van toorn begint, zoals dit het geval was met het oude Israël toen het de boodschap van Jozua en Kaleb betreffende het Beloofde Land verwierp. De verwerping van de verzegelingsboodschap markeert het moment waarop de maat van ongerechtigheid voor Jeruzalem vol is. Jozua en Kaleb vertegenwoordigen het kleine gezelschap, de getrouwe weinigen die zuchten en kermen over de gruwelen in de kerk en in het land.

Toen wierpen Mozes en Aäron zich op hun aangezicht voor de gehele vergadering van de gemeente van de kinderen Israëls. En Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, die behoorden tot hen die het land verkend hadden, scheurden hun klederen. En zij spraken tot de gehele vergadering van de kinderen Israëls, zeggende: Het land dat wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een uitermate goed land. Indien de Heere een welbehagen aan ons heeft, dan zal Hij ons in dit land brengen en het ons geven; een land, vloeiende van melk en honing. Alleen, weest niet weerspanning tegen de Heere en vreest het volk van het land niet, want zij zullen ons tot spijszaken zijn; hun bescherming is van hen geweken, en de Heere is met ons: vreest hen niet. Maar de gehele vergadering zei dat men hen met stenen moest stenigen. Toen verscheen de heerlijkheid des Heeren in de tent der samenkomst voor al de kinderen Israëls. En de Heere zei tot Mozes: Hoelang zal dit volk Mij tergen? En hoelang zal het duren eer zij in Mij geloven, ondanks al de tekenen die Ik in hun midden gedaan heb? Ik zal hen met

de pest slaan en hen verstoten, en Ik zal u tot een groter en machtiger volk maken dan zij zijn.
Numeri 14:5–12.

De „terging” die door de opstandigen in Numeri, en ook in Ezechiël, werd teweeggebracht, berust op de weigering van de opstandige om de „tekenen” te erkennen die zijn geopenbaard. De „tekenen” die in de tijd van Mozes werden verworpen, waren de „tekenen” die de openbaring van de kracht van God in de geschiedenis van de Millerieten voorafschaduwden. Het oude Israël tergde God door de „tekenen” van de openbaring van Zijn macht in hun fundamentele geschiedenis te verwerpen. In de verzegelingstijd van de honderd vierenveertig duizend verwerpt het moderne Israël eveneens (keert zich af van) juist die fundamentele geschiedenis die het „teken” had moeten zijn waardoor zij de herhaling van de geschiedenis van de Middernachtsroep, die in de laatste dagen wordt herhaald, zouden kunnen „herkennen”.

God staat de opstandigen toe de herhaling van de openbaring van de kracht van God te zien, want het was de herhaling van de openbaring van de kracht van God die niet alleen de late regen was, maar ook de waarheid die hen zou hebben gered indien zij onder degenen waren geweest die de waarheid liefhadden.

De identificatie van de vier gruwelen van Ezechiël acht als symbolen van de vier generaties van het Laodiceïsche adventisme maakt deel uit van de boodschap die in de laatste dagen door de Leeuw uit de stam van Juda wordt ontzegeld. De eerste generatie begon bij de opstand van 1863, en vijftig jaar later, in 1888, kwam de opstand die het begin van de tweede generatie markeerde met het symbool van de verborgen kamers. Eenendertig jaar later, in 1919, markeerde de publicatie van het boek van W. W. Prescott, getiteld *The Doctrine of Christ*, het begin van de derde generatie, die Ezechiël had voorgesteld als vrouwen die om Tammuz weenden. Achtendertig jaar daarna, in 1957, met de publicatie van het boek *Questions on Doctrine*, kwam de vierde generatie, die de tijd aanduidt waarin de opstandelingen zich zullen keren tegen de verzegelingsboodschap die uit het oosten opkomt, en de zon zullen aanbidden.

Wij zullen beginnen de tweede generatie van de opstand van het Laodiceaanse adventisme te beschouwen, die in 1888 op de Algemene Conferentie van Minneapolis verscheen. Het is belangrijk te bedenken dat alle vier van de gruwelen van Ezechiël in Jeruzalem plaatsvinden; hoewel zij een voortschrijdende geschiedenis van opstand vertegenwoordigen, hebben zij steeds betrekking op de opstand die plaatsvindt binnen de stad die in de laatste dagen het Laodiceaanse adventisme vertegenwoordigt.

“Als een van de tekenen van de verwoesting van Jeruzalem had Christus gezegd: ‘En vele valse profeten zullen opstaan en velen verleiden.’ Valse profeten stonden inderdaad op, misleidden het volk en voerden grote aantallen de woestijn in. Magiërs en tovenaars, die aanspraak maakten op wondermacht, trokken het volk achter zich aan naar de eenzame streken van de bergen. Maar deze profetie werd ook uitgesproken voor de laatste dagen. Dit teken wordt gegeven als een teken van de Tweede Advent. Zelfs nu vertonen valse christussen en valse profeten tekenen en wonderen om Zijn discipelen te verleiden. Horen wij niet de roep: ‘Zie, Hij is in de woestijn’? Zijn niet duizenden de woestijn ingegaan, hopen Christus te vinden? En wordt uit duizenden bijeenkomsten waar mensen beweren gemeenschap te hebben

met de geesten van overledenen, nu niet de roep gehoord: ‘Zie, Hij is in de binnenkamers’? Dit is juist de bewering die het spiritisme naar voren brengt. Maar wat zegt Christus? ‘Geloof het niet. Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten en schijnt tot het westen, alzo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.’” *The Desire of Ages*, 631.

De verborgen kamers zijn een symbool van het spiritualisme, en de tweede gruwel van Ezechiël hoofdstuk acht vindt plaats binnen de tempel, waar aardse afbeeldingen in het geheim aan de muren waren opgehangen.

Toen ging ik naar binnen en zag; en zie, allerlei vormen van kruipende dieren, verfoeilijke beesten, en al de afgoden van het huis van Israël, rondom op de muur afgebeeld. En vóór hen stonden zeventig mannen uit de oudsten van het huis van Israël, en in hun midden stond Jaazanja, de zoon van Safan, ieder met zijn wierookvat in zijn hand; en een dichte wolk van reukwerk steeg op. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, hebt gij gezien wat de oudsten van het huis van Israël in de duisternis doen, ieder in de kamers van zijn beelden? Want zij zeggen: De HEERE ziet ons niet; de HEERE heeft de aarde verlaten. Ezechiël 8:10–12.

Ezechiël ziet „de afgoden van het huis Israëls, afgebeeld op de muren” van het heiligdom, maar hem wordt duidelijk gezegd dat deze opstand zich ook voltrekt binnen de „kamers der verbeelding” van ieder van de oudsten. De opstand binnen de letterlijke tempel duidt de opstand binnen de menselijke tempel aan.

“Door de tempel te reinigen van de kopers en verkopers van de wereld, kondigde Jezus Zijn zending aan om het hart te reinigen van de verontreiniging van de zonde,—van de aardse begeerten, de zelfzuchtige lusten, de kwade gewoonten die de ziel verderven. Maleachi 3:1–3 aangehaald.” *The Desire of Ages*, 161.

De tweede gruwel stelde een openbaring van goddeloosheid voor, zowel binnen de kerk als in de gedachten van de oudsten die de hoeders van de kerk behoorden te zijn. De goddeloosheid die daar geopenbaard werd, is de goddeloosheid van het spiritualisme. In de dagen van Noach, toen al het bedenken van de harten der mensen boos was, hadden de antediluvianen de maat van hun ongerechtigheid volgemaakt.

En God zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al wat de overleggingen van zijn hart bedacht, voortdurend alleen maar kwaad was. Genesis 6:5.

De tweede generatie identificeert wanneer het spiritisme binnendrong zowel bij de leiders van Jeruzalem alsook in de corporatieve structuur van het Laodiceïsche adventisme. Wat „de oudsten van het huis Israëls” „in het donker” deden, „in” hun „kamers der” „beeldvorming”, duidt aan „dat al de overleggingen van de gedachten van” hun hart „te allen dage slechts boos waren”. Zuster White stelt duidelijk dat de verwoesting van Jeruzalem het einde van de wereld voorstelt, en het getuigenis van de zondvloed in Noachs dagen stelt eveneens het einde van de wereld voor. In de laatste dagen worden degenen die weigeren door de waarheid geheiligd te worden, door het spiritisme overvallen, zoals voorgesteld door de tweede gruwel van Ezechiël hoofdstuk acht.

De tweede gruwel van Ezechiël vertegenwoordigt de opstand die in 1888 opkwam en wordt het symbool van de tweede generatie; maar meer nog, 1888, en alles wat het vertegenwoordigt of waardoor het vertegenwoordigd wordt, werd herhaald op 11 september 2001. Zuster White wijst er uitdrukkelijk op dat in 1888 de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde; daarom stelt deze geschiedenis de tijd voor waarin de grote gebouwen van New York City door een aanraking van God zouden worden neergeworpen en Openbaring achttien, verzen één tot en met drie, vervuld zouden worden.

„Een onwil om vooropgezette meningen prijs te geven en deze waarheid te aanvaarden, lag ten grondslag aan een groot deel van de tegenstand die te Minneapolis werd geopenbaard tegen de boodschap van de Heer door de broeders Waggoner en Jones. Door die tegenstand op te wekken slaagde Satan erin om aan ons volk, in grote mate, de bijzondere kracht van de Heilige Geest te onthouden die God hun zo vurig verlangde te schenken. De vijand verhinderde hun die doeltreffendheid te verkrijgen die de hunne had kunnen zijn bij het brengen van de waarheid aan de wereld, zoals de apostelen haar verkondigden na de dag van Pinksteren. Het licht dat de hele aarde met zijn heerlijkheid moet verlichten, werd weerstaan en is door het handelen van onze eigen broeders in grote mate van de wereld afgehouden.” Selected Messages, boek 1, 235.

De geschiedenis van 1888 verschaftte het voorbeeld van de verwerping van de boodschap van de late regen die op 11 september 2001 arriveerde. 1888 is een symbool van de tweede generatie van het Laodiceïsche adventisme, die wordt voorgesteld door Ezechiëls tweede gruwel, en de geschiedenis daarin duidt op een opstand die werd getypeerd door de zeventig oudsten in Ezechiël. Hun opstand vertegenwoordigde spiritisme en liep parallel met de beker van de genadetijd die in de dagen van Noach vol werd. De verwerping van de boodschap illustreerde de verwerping door de leiding van de boodschap van de late regen, die de komst van de derde wee van de islam moest identificeren.

„De late regen zal neerdalen op het volk van God. Een machtige engel zal uit de hemel neerdalen, en de gehele aarde zal verlicht worden met zijn heerlijkheid.” Review and Herald, 21 april 1891.

Het leiderschap dat in 1888 de boodschap verwierp, vormde een type van de verwerping van de boodschap van de islam op 11 september 2001, maar God is voornemens een manifestatie van kracht voort te brengen waarvan die leiders getuige zullen zijn als onderdeel van Zijn oordeel over hen. De manifestatie van de kracht van de late regen vindt plaats aan het einde van de periode van de verzegeling. Zij begon op 11 september 2001, maar bereikt haar hoogtepunt aan het einde van de drieënhalve dagen van Openbaring elf, wanneer de „grote aardbeving” komt.

De boodschap van 1888 was de Laodiceaanse boodschap, de laatste oproep voor een vroeger uitverkoren volk dat toen bezig was terzijdegegaan te worden.

„De boodschap die ons door A. T. Jones en E. J. Waggoner is gegeven, is de boodschap van God aan de gemeente van Laodicea, en wee degene die belijdt de waarheid te geloven en toch aan anderen niet de door God geschonken stralen weerkaatst.” The 1888 Materials, 1053.

De boodschap van 1888 vertegenwoordigde de boodschap die aanduidde dat, wanneer de grote gebouwen van New York City op 11 september 2001 zouden worden neergehaald, het rechtstreekse getuigenis aan de Laodicese gemeente moest worden gegeven; en het rechtstreekse getuigenis is de boodschap van de islam van het derde Wee, die, wanneer daarop geblazen wordt over een afgedwaald volk, de kracht heeft hen tot leven te brengen als een machtig leger.

„Er moet een rechtlijnig getuigenis worden gegeven aan onze gemeenten en instellingen, om de slapenden wakker te schudden.”

„Wanneer het woord des Heren wordt geloofd en gehoorzaamd, zal gestadige vooruitgang worden gemaakt. Laten wij nu onze grote nood inzien. De Heer kan ons niet gebruiken voordat Hij leven blaast in de dorre beenderen. Ik hoorde de woorden spreken: ‘Zonder de diepe beweging van de Geest van God op het hart, zonder Zijn levenwekkende invloed, wordt de waarheid een dode letter.’” Review and Herald, 18 november 1902.

1888 markeert het begin van de tweede generatie van het adventisme, maar het verschaft tevens een profetische lijn die overeenstemt met de laatste dagen. Op 11 september 2001 leidde God het volk dat ervoor koos te aanvaarden dat de aanval van de islam op het beest uit de aarde een vervulling van de profetie was, terug naar de oude paden. Gods volk moest terugkeren tot de juwelen van William Miller en onderwezen worden in de fundamentele waarheden, waaronder de vervulling van de eerste en tweede Weeën, die op hun beurt de komst van de derde Wee op dat moment bevestigden. Toen dit volk eenmaal naar die oude paden was teruggekeerd, werd het ertoe geleid de heiligheid van de twee tafelen van Habakuk te zien.

De opstand van 1863 tegen Habakuks twee tafelen, die Millers juwelen zijn en tevens de grondslagen van het adventisme, was een voorafbeelding van een opstand die op 11 september 2001 werd herhaald; want opnieuw kreeg de leiding van het Laodiceïsche adventisme de gelegenheid de juwelen van Miller hoog te houden, of ze te verwerpen. Alle vier generaties van het adventisme die in Ezechiël acht worden voorgesteld, vertegenwoordigen ook de opstand van het Laodiceïsche adventisme op 11 september 2001.

In het volgende artikel zullen wij voortgaan met het identificeren van de tweede generatie van het Laodiceïsche adventisme.

„God schiep de mens met genegenheden die in staat zijn eeuwige werkelijkheden te omhelzen. Deze genegenheden moesten rein en heilig bewaard blijven, vrij van alle aardsgezindheid. Maar de mensen hebben de eeuwigheid uit hun berekening verloren. God, de Alfa en de Omega, het begin en het einde, Hij die het lot van iedere ziel in Zijn hand bewaart, wordt vergeten. Terwijl zij zichzelf machtig in kennis achten, hebben de mensen zich in Gods oog tot het laagste peil laten zinken.”

“Het verstand van de mens is aards geworden. In plaats van de afdruk van de goddelijkheid te openbaren, openbaart het de afdruk van de menselijkheid. In zijn kamers ziet men de beelden van de aarde. De vernederende praktijken die overheersten in de dagen van Noach, waardoor de bewoners van die tijd buiten hoop op verlossing werden geplaatst, worden heden ten dage gezien.” Signs of the Times, 18 december 1901.

